

Pestújhelyi Állami Elemi Iskola IV. osztály (1916-17)

A pestújhelyi iskola története (III.)

A II. világháború után (1945-1988)

A II. világháború harcai megviselték az iskolát. A helyreállítási munkákban a község iparosain túl jelentős részt vállaltak a szülők és a tanulók is. Lassan megindult az oktatás.

1948-ban az iskolák államosításáról szóló törvénynek megfelelően, Polgár György számadó igazgató részletesen bemutatta az iskolát: „16 tanteremből, 1 tanácsteremből, 1 irodahelyiségből és 2x1 szobakonyhás lakóhelyiségből, valamint 4 mellék helyiségből - melyek használhatatlanok - áll. Ennek közönséges forgalmi értéke 1.050.000 Ft (telek 50 e., épület 1 millió). A 612 négyszögölnyi saroktelek nagyobb részét az épület foglalja el. A fennmaradó szabad terület játszóudvar, mely részben fásított. Egy ivásra nem alkalmas kútja van.” A „Dolgozók az iskoláért” mozgalom keretében több hibát kijavítottak.

Az 1960-61-es tanévben itt volt a legmagasabb a tanulólétszám a kerületben. Az épület Pestújhelyi útra néző szárnya korszerű volt, de az Adria utcai rész, ahol a tantermek zöme volt már közel sem nevezhető ilyennek. A tantermek sötétek, dohosak, kifűtésük szinte lehetetlen volt. Az idejáró közel nyolcszáz gyermek számára továbbra is szűk maradt az épület. 1962 nyarán, 700.000 Ft költséggel, az iskolát teljesen fölújították. Lassan az új bútorok és szemléltető eszközök is megérkeztek. Mindenük megvolt, ami a korszerű oktatást lehetővé tette volna, de a zsúfoltságot nem tudták megszüntetni. Kevés volt a szertár, nem volt megfelelő napközis szoba, 1967-ben úgy indult ének tagozat, hogy nem volt zeneszoba.

Az újalpotaí építkezések leálltával, 1985-ben újabb, a legutolsó átépítés is elkezdődött. Ez idő alatt az iskola három különböző helyre költözött. Nehéz időszak volt. 1988. december 6-án költözhetek be az új épületbe. A tantermek száma nem növekedett ugyan, de elkészült egy korszerű tornaterem és megújult az épület fűtési rendszere.